

396 Lib. IV. P. III. Persecut. & Marty.

rum fuisse ad quindecim millia. Consentit Flavius Dexter coetus S. Hieronymi in Chronico, anno Christi 35. Hos omnes multa subiisse incommoda, ærumnas, & vitæ discrimina à patria exiles, credibile est. Lege S. Nyssen. Orat. de S. Stephano, & S. Athana. Homil. de semente.

1360 Anno Christi 44. (ut multi existimant) vel ex Dextr. & aliorum mente anno 42. Misit Herodes Rex (Agrippa scilicet) manus, ut affigeret quosdam de Ecclesia: erat enim Judæorum studiosissimus, Christiani nominis hostis: Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio: Jacobum nempe majorem, & Hispaniarum Apostolum tutelarem; post prædicationem, & peregrinationem suam in Hispania. Occidit autem illum, quia hic Apostolus rerum gestarum gloria clarus; & unus è primariis tribus Apostolis, & Ecclesiæ columnis: & quia Iudeis terribilis, & gravior ejus prædictio. Obtruncatus martyrum subiit inter Apostolos primus: unde Protomartyr illorum jure merito appellandus; datus enim est cæteris Apostolis in exemplum. Simul cum illo decollatus est ejus accusator, nomine Iosias, quem sua constantia Jacobus obstupecfecit, ad Christum convertit, & Martyrem effecit; ut scribit ex S. Clemente Eusebius lib. 2. Historiæ cap. 9. Occiso Jacobo, S. Petrus Ecclesiæ caput in carcerem conjectit Agrippa, ut eo deleto, totum Ecclesiæ adficium rueret: sed inde ab Angelo effereptus. A. C. 12. 3. An o Christi 54. sub Claudio Imperatore, juxta Eusebii in Chronico existimationem, cruci affixus lapidibus opprimitur apud Hieropolim Asiae civitatem S. Philippus Apostolus. Per hæc tempora dispersi jam Apostoli per varias mundi partes, multi passi sunt disseminandi Evangelii causa. Sub eodem Claudio vehementer Christiani sunt afflicti Romæ, unde expulsi: ut bene observat, & probat Malvenda lib. 8. de Antichristo cap. 1. Hic ad extremum meminisse oportet Martyrii, quod subiit S. Jacobus frater Domini, & primus Jerosolymorum Episcopus: cum enim Christum generose prædicaret, à Iudæis è pinnæ Templi deiiciatur, & fullonis veste percussus occubuit, Neronis anno 7. antequam hic Imperator suam publico edicto extaret cruentam persecutionem.

C A P U T II.

De Neroniana in Ecclesiæ persecutione.

1361 **P**rimus, qui publico edicto Christianam Religionem persequendam, si delefque ut sacrilegos ac nefarios omni tormentorum genere discriminando, trucidandoque esse statuit, fuit Nero fatali bellua truculentior. De quo Scriptores multa. Clemens Papa in Epist. ad Jacobum, Tyrannum mundi vocat, & bestiam feram. Methodius in Martyrio San. Dyonisi ait: Tyrannus, & impius Nero, qui se Tyrannidi sua terram, & mare subacturum speraret, furore crudelitatis sua, vique amentia in rabiem adductus in Christi servos exaserat. Themistius de eo loquens Orat. 5. Sciebam sub hominis figura latere belluam: Si-

milia alii. Ut anam inveniret insectandi Christianam Religionem, quæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli studio Romæ tunc adolescentebat, ignes Urbi subiecit: hujus vero incendi culpam in Christianos transtulit, quos Romæ insectatus est primus, enecavitque innumeros fævissimos, diversisque mortis generibus: de quibus Tacitus lib. 15. Tacitus.

Ut ferarum tergis connecti, laniatu canum interirent, aut crucibus affixi, aut flammanti, atque ubi defecisset dies in usum nocturni lumenis uerentur.

1362 Romæ tot Christianorum suppliciis Pauli Martyrium.

Christianæ re penè collabente, præsto fuere ipsi Apostolorum Principes Petrus, & Paulus: in quos sævii Nero tum ob constationem, qua Christum prædicabant, & saepe cruentissimo Tyranno restitero; tum etiam ob casum Simonis Magi præfigis suis Romanos illudentis: quem Petrus à Dæmonibus in aera subiectum, ac volitante oratione sua dejectit. Ob hæc Neronis iussu, carceri mancipantur Mamertino. Petrum vero carcere clapsum, ad intentibus discipulis, fugam arripiisse, sed Christi monitu ob viam ei facti Romam se, ut iterum crucifigeretur, venire profeci, statim reversum, Sanctorum Patrum auctoritate exploratum est. Illud quoque plures observant apud Baronium anno Christi 60. utrumque Apostolum, antequam ad supplicium ducerentur, more Romano virginis cæsum. Tandem duo hæc clarissima orbis lumina, capitis damnati sunt.

Cum enim se se mutuò osculati fuissent, Paulus ad aquas saluinas dicitur, ubi potesta Christianorum carnificina est habita: capite truncatur; è cuius cervice recisa pro sanguine lac manavit. Quæ quidem res (S. Ambros. Serm. 68.) in S. Paulo suspenda non est. Quid enim mirum si abundat latte nitor Ecclesiæ, sicut ipse ad Corint. Quorū dicit: lac vobis potum dedi, non escam. Hæc Paulus capite planè reprobmissionis illa terra, quam Patria lac pro tribus nostris Deus promisit dicendo: dabo vobis terram fluentem lac, & mel. De cervice ergo Apostoli pro sanguine lac manavit; legimus in ipso quoniam caro, & sanguis regnum Dei non possidebunt. Igitur jam Paulus possidet regnum, quoniam caret & sanguine, qui impedit dicitur regnaturum. Adhuc ergo Paulus in terris positus, etiam in regni celestis substantiam transformatur. Ferunt etiam, Pauli caput truncatum tres veluti saltus edidisse, terno autem saltu tres fontes erupisse, qui etiam num visuntur, multisque sunt saluti. Multa, eaque præclaræ elogia produntur ex Patribus in Pauli commendationem, de ejus vocatione, & gratia, sapientia rara, prædicationis efficacia, & fructu; heroicis virtutibus; ærumnis, labribus, vinculis, verberibus, vitaue discriminibus, quæ pro Christi Evangelio disseminando bonus Christi athleta percessus est. Lege nostros Cornelium in Procrem ad Epis. Pauli; & in effigie S. Pauli præfixa ad Acta Apostolorum; nec non Thomam Manutum in opere copioso, & egregio de vita S. Pauli novissime in lucem edito.

1363 At Petrus, post inumeros labores, itineris, peregrinationes, vitæ incommoda, & discrimina, carceres, & verbera, in Vaticano crucifixus est, capite deorsum vergente: id enim ipse petierat, ne Christo Crucifixo vide-

S. Jacobi & aliorum martyria.

Rup

Duo rum Ch com tina

Rup

Nu

Msc rum ria yes Chr part Eccl

Ru

S. C

Rup

Clem. Pap.
Methodi.
Themist.

Ecclesiæ Christianæ. Cap. III. 397

S. Ambr.

videretur assimilari, & æquari: ut delicatè obseruat S. Ambros. serm. 21. in Psalm. 118. Non fuit opprobrio Petro Crux Christi, quæ tantum ei gloria dedit, ut inversis Christum honoraret vestigiis, metuens ne si ea specie crucifixus esset, qua Dominus, affectasse Domini gloriam uideretur. At qui nobilior Crucis mors, & sacratori universis, magisque Dei oculis pretiosior; ut scribit S. Petrus Damianus serm. 57. Inter cuncta sane martyrii genera, illud nobilius, illud non immemorū judicatur esse præcipuum, quod in ipso Redemptore nostro, capite videlicet Martyrum, cognoscitur dedicatum. Ideo humilis Apostolus, etiæ Apostolorum apex, ad tantum culmen suspirare non audet; cum videat Crucis gloriam tantam esse, ut solo Dei Filio quodam modo digna sit, eique veluti speciali jure debita. Parco multis multorum Patrum elogis de Divo Petro, nonnulla vides apud Baronium tom. 1. ad annum Christi 69. & apud Cornelium nostrum ad Petri Epist. Lege quæ de hoc Apostolo cursim obseruavimus luprà lib. 2. cap. 10. ubi statuimus in Seraphinorum cruciformium ordine Ecclesiæ illustrantium, D. Petrum sibi vindicare Michaelis nomen, & dignitatem.

Alii Martyres per id tempus.

S. Chrys.

1361 Ad hoc tempus spectant martyria Procesii, & Martiniani, qui à D. Petro Apostolo in custodia baptizati sunt, & post oris confusione, equum, nervos, fuses, flamas, scorpioneque gladio cæsi martyrio coronati sunt; item pauci sanctorum militum, qui in martyrio B. Pauli ad Christum sunt conversi; erant autem Longinus, Acestus, & Megistus. De quibus Roman. Martyrolog. die 2. Julii. S. Chrysost. Orat. in Principe Apostolorum putat, hos milites non tantum tres fuisse triginta quinque. Qualis locus tuum, Paule sanguinem exceptis, qui latens apparuit in ejus veste, qui te percussit qui quidem sanguis barbaricum illius animum, reddens melle dulciorem, ut ipse, una cum sociis ad finem traduceretur, ita affectis? Sit mibi instar corona gladius ille, qui triginta quinque viros summa ad serviendum Deo Dominu alacritate mancipavit. Intrempta etiam sunt, lingua, pedibusque præcisis Basiliæ, & Anastasia nobiles fæminæ, & Apostolorum discipulæ. Nec non Lucina, & Perpetua baptizata à D. Petro. Item complures ex ipsis Neronis familia, quorum meminit S. Paulus ad Philipp. 4. 22. Salutat vos omnes Sancti, maxime autem qui de Cesari domo sunt. Ante Petrum, ejus uxorem in Fidei Christianæ confessionem præstantem subiisse martyrium, scribit Clemens Alexandrinus lib. 7. strom. & obseruat Baronius tom. 1. ad ann. Christi 69. Ad hoc etiam tempus spectat martyrium S. Andreae Apostoli apud Patras Achææ, qui gravissime cæsus in Cruce enecatus est. Passio etiam S. Barnabæ Apostoli in Cypro.

1362 Innumeris alii ex Christianis illustre Martyrium obiere, saeviente Neroniana hac persecutione, non solum Romæ, sed & in aliis Provinciis, ac Civitatibus. Ut enim Crisius lib. 7. cap. 7. tradit, per omnes Provincias pari persecutione Christianos vexari à Nerone mandatum est. Horum autem magna ex parte nomina exciderunt, exultis Ecclesiasticis monumentis à Diocletiano P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

C A P . III.

De Domitianī persecutione.

1363 **S**ublatio Nerone vix alia ætas magis ostendit in summo orbis terrarum imperio fragilitatem felicitatis humanæ: nam quatuor Imperatores populi Romani intra biennium per ludibrium periæ: nempe Sergius Galba, Otho Sylvius, Vitellius, & Nero ipse. Succedit Vitellio Vespasianus; huic vero Titus ejus filius, qui Jerosolam delevit, & in optimis Imperatoribus numerat titulo ultæ Christi necis inclutus. Christianæ res illius temporis haud magna in luce versantur, scriptorum magis inopia, quam quia mandari quod posset litteris extaret nihil. Nam neque parva, neque scitu indigna credibile est Apostolos ac Christi discipulos toto orbe gesisse, sed pleraque fabulis, & incertis narrationibus asperga sunt. Subiectus est Domitianus Titi frater, natura saevus, ingenio ferox, & vafer; penè omnium, qui haec tenus fuerunt, ac deinde vixerunt, Princeps Nerone saeculum tertiū. Unde à Gentilibus, alter vior. Nero vocatus est, imò Nerone saevior. Inter L 1 principi-

Magna Martyrum frates in Hispania.

398 Lib. IV. P. II. Persecutiones, & Marty.

principatus rudimenta, parum memor maje-
statis, sepositum quotidie habebat tempus,
quo muscas captans, stylo configeret: ut
cuidam interrogati, esset ne quis intus cum
Cæsare? non absurde responsum sit à Vivio
Crispo, ne musica quidam. Primus Impera-
torum Dominum se, Deumque appellari
jussit. Inde in rabiem, crudelitatemque ver-
sus tum Senatorum complures levissimis de-
causis interemit: tum præsertim Christianum
nomen affixit: novaque subinde Christianos
in omnes ardere persecutio coepit. De
qua Eusebius lib. 3. c. 13. *Neronianæ theo-*
machiae, & impietatis successor efficitur: secundus hic quippe ab illo persecutionem mol-
litur in nos, cum uique pater suis *Vespasianus* nihil prouersus nostris irrogaverit injuri-
ria.

1364 Hac tempestate Joannes Evangelista, qui Asias curabat Ecclesiæ, impietas reus constitutus, Romanum à Proconsulemittitur: ubi in fervens demersus oleum fuit, & illæsus divinitus, abiit relegatus in Pach-
mon Insulam, quasi à morte redivivus sur-
gens. Quapropter à Patribus, & scriptori-
bus sacris inter propriæ Martyres numeratur: & cur non? cum tormenta illa ad inferendam de facto mortem naturaliter suffi-
cissent. Atque hic est calix ille, quem Christus ei promisit dicens Matth. 20. 22. *Calicem quidem meum bibet. Id est, martyris corona potiemini, & violenta morte, sicut & ego à vita discedetis,* ut S. Chrysostomus exiliu illud ærumnosum, quod Joannes su-
bit, pro martyrio habendum! ut enim ip-
sæ testatur Apoc. 1. 9. *Ego Joannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Jesu, fui in Insula, qua appellatur Patmos propter verbum Dei, & testimonium (Græcè μαρτυροῦ) Jesu. Ac denique, ut martyr esset, sat erat, quod Christo patienti & morienti aspergit, cuius tor-
menta, & mortem intimè ipse compatiendo, & commoriendo sentiebat.* Unde S. Bernar-
inus lamentat. B. Maria, ob hanc causam *Martyrem illum appellat, ut etiam matrem Virginem Martyrem facit: Tacebant ambo illi Martyres, & præ nimio dolore loqui non poterant. Gladius mortis Christi animas utro-
rumque transibat. Transibat sevus, sevus pe-
rimebat utrumque.* Et in serm. de innocent. Sit Joannes apud Angelos Martyr, quibus tanquam spiritualibus creaturis spiritualia devo-
tione ejus signa certius innoverunt. Angelus Joannes, inter Angelos Martyr, ne Angelis martyrii gloria decesset. Et Rupertus lib. 1. in Apoc. cap. 1. *Ilic gladius idem, qui Mariæ Matris animam pertransivit, numquid dilecti ac diligenter discipuli animam non ten-
tigunt?*

In hac persecuzione, martyrio coronatus est S. Clerus Romanus Pontifex, & Antipas, de quo Joannes in Apoc. cap. 2. 13. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos. Passi etiam sunt Acilius Glabrio, Flavius Clemens cognatus Domitiani, (uxore ejus Flavia Domitilla ejusdem Imperatoris cognata in exilium relegata) & nonnulli alii ex aula principis. Prolixum esset omnes Martyres referre, qui hoc temporis spatio, saeviente persecuzione, à Tyranno sunt interfici immanissimis cru-

ciamentis. Innumeros fuisse constat, per quindecim annos, quibus imperium Domitianus tenuit, qui tandem à suis interemptis fuit. Flavius Dexter ad an. Christi 86. meminit Sanctorum Martyrum, Carilli, & sociorum ejus in Lusitania; Emiliani, & Geronis carthaginorum. Et deinde anno 88. aliorum etiam Martyrum Hispaniensium: & sequentibus annis multos alios recenser, qui in Hispania Martyres effecti sunt sub Domitiano. Lege Bivarum.

Multi sunt in Hispania Martyres.

Bivar.

C A P. I V.

De Traiani persecutione.

1365 Post Domitianum suscepit imperium Nerva Cocceius grandi jam aetate: bonus, sed brevis Imperator exitit: cui succedit Trajanus Ulpianus, quem ille adoptavit in filium. Natus in Hispania est Italica apud Hispalen. Ita gesit imperium, ut omnibus propè Romanis Imperatoribus præferatur. Eo rerum potente, non statim in Christianos nova indicta persecutio est; sed Domitiani edicto femei orta Martyres aliquos edidit: è quibus insignis fuit S. Clemens Romanus Pontifex, quem iusfit deportari in Tauricam Chersonesum, ubi Christianos ad marmoram secunda damnatos mirè consolatus est. Sanguinem quoque pro Christo fuderunt Nereus, & Achilleus, aliique complures impietas in Deos postulati. Flavia Domitilla unâ cum Euphronia, & Theodora, incenso cubiculo martyrium consummarunt. In Bithynia vero C. Plinius Proconsul de Christianis habita quaestione, cum eos falsis criminibus accusari deprehendisset, ex Traiani rescripto inquirere desit; sic ut oblatos tantum, obstinatoque puniret. Ex ejusdem Pliniî epistolis constat, si quis ex iis esset Romanus civis, Romanum mitti consuevit. Unde Baroni ad ann. 104. recte colligit, immensum planè fuisse numerum eorum, qui Romæ tunc martyrium sunt passi; quando non ex his tantum, qui Romæ agerent Christiani, sed nobiliores quique toto orbe Romano, capitum judicium ea in Urbe subire cogerentur.

Innumerati Martyres per illud tempus.

Plini epist. 97. lib. 10.

Baro.

Ecclesiæ Christianæ. Cap. V. 399

chenus Episcopus Romam ex Asia perdu-
ctus, in amphitheatro leonibus objicitur, &
ab illis disceptus est pro religione nostra:
sub cuius necem Antiochia horribili terræ
motu corruit, cum ingenti civium, affec-
tarumque Imperatoris clade, ipso tantæ ruinae
spectatore Traiano, qui ægrè periculum eva-
dit. Vide plura de hoc formidissimo Martyre
elogia apud Baronum ad an. Christ. 109.
Qui etiam observat, aliarum quoque urbium
Episcopos complures à propriis abstractos
sedibus, Romam trucidando abductos per
id tempus fuisse, inter quos Onesimus Sancti Pauli discipulus, & Ephesi Episcopus,
qui lapidibus est obrutus. Martyrio etiam
tunc coronatus est Anacletus Papa. Sub
hoc eodem Ecclesiæ persecutore, grandioris
notæ scriptores contigile putant apud
Baro. ad ann. 109. martyrium S. Dionysii
Areopagitæ.

1367 At Trajanus, qui nullum vexandi
Christianos finem faceret, saevitiam, quæ
ad dementiam spectavit, quamque non ex-
cogitasset Nero, quicunque virgines fidem
palam profitentes comburi iussit, cineribus
fieri æri commixtis, vasa quædam conflat-
vit ad usum lavaci, quod magnificissimum
extrebat. Celebre etiam est sub Traia-
no martyrium S. Arcadii, de quo Flavius Dexter ad ann. Christ. 110. S. Arcadius
Ursaonæ in Baetica, patitur 12. die Januarii.
Est autem Ursiona, alius Ursuna dicta, ho-
die Osuna nobilis Turditanorum urbs in no-
stra Baetica. Vide Bivarum ad Flavi. Dex-
trum: & lege S. Zenonem Veronensem, qui
præclaro elogio Arcadium honoravit, quod
referunt Lipomanus to. 2. & Surius to. 1.
Alios item Hispanenses Martyres in hac
persecutione Martyres effectos recenset Dexter
ann. 112. ut Astæ (lamea de Asta) propè nobilem urbem, Xeres de la fronte-
ra, S. Honorium, Eutychium, Stephanum
viros quidem Apostolicos: Telæ in Vac-
caës in Hispania, S. Eutychium S. Pauli
discipulum: Hispali in Hispania Baetica Ma-
carium, Rufinum & Jultum: Ursona etiam S. Laonem Martyrem, & socios ejus: &
in aliis Hispaniæ locis alios plures, quos
brevitatis causa taceo.

Dexter.

Multi sunt in Hispania Martyres.

Bivar.

S. Zeno.

Dexter.

Multi sunt in Hispania Martyres.

Bivar.

S. Zeno.

C A P. V.

De Aelii Adriani persecutione.

1368 AElius Adrianus post Traianum im-
peravit, hujus fuit consobrinus,
& popularis (nam Italica Baeticæ ortum ac-
cepit) Platinæ favore, qua Traiani uxor
fuit, imperare est orsus. Vir ingenio varius,
ac multiplex, & ad virtutes perinde, atque
ad vitia factus: atrium in eo studium penè
omnium fuit, in obeundis provinciis affi-
dius, ac diligens: itaque tantum terrarum
nemo peragravit. Traiani persecutione in
Ecclesiam Christianam, ipse propagavit: vel
potius juxta scriptores alios, quarta sub ip-
so persecutio defecit. Christianos, quod
de eorum inexpugnabili constanza ubique
audiret, ubique diris subiecti questionibus,
ac suppliciis addixit acerbissimis, supremam
veluti potentiam ostendens. In Martyres
innumerous saevit, ita vehementer, ut ad
fidelium damnationem, nulla iudicij dispositio-

P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

tio servaretur, sed Christiani à quocumque
delati, statim absque ulla alia inquisitione ad
martyrium raperentur. Numerabo ex innu-
meris nonnullis, quos extremo supplicio af-
fecit.

1369 In primis Placidum strenuum illum
Traiani ducem, qui postea dictus est Eustachi-
us, cum uxore Theopista ac liberis, leo-
nibus tradi iussit, à quibus cum non læderen-
tur, sed potius abdulantur suæ obli-
ferociæ, candenti æneo tauro clausi sunt,
ubi gloriosum martyrium consummarunt. E-
varitus Papa tunc etiam Martyr coronatur:
ne non Alexander Pontifex cum Eventio,
ac Theodulo Presbyter. Diversis item af-
fecti suppliciis neci traditi sunt Faustinus,
& Jovita Brixiae: Colocerus, & alii com-
plures ex familia Principis: nec non Afra
præfidis uxor. Passi etiam his Adriani tem-
poribus, & Romæ, & aliis etiam Provinciis
complures alii Martyres; ut Seraphia virgo
Antiochena, & Sabina nobilis fæmina Ro-
mana; Sophia item cum tribus filiabus, &
Symphorosa cum septem filiis. Illud sat ef-
fet reterre quod in hac persecutione, Pro-
consule in Asia Arrio Antonino contigit,
& his verbis scribit Tertull. ad Scapulam Tettul.
cap. ultmo: *Arrius Antoninus in Asiam, delum na-
tum persecueret instanter, omnes illius ci-
vitas Christiani ante tribunalia ejus, se Martyrium
manu facta obtulerunt. Cum ille pacis du-
cius iussit, reliquis aut: o miseri, si cupitis pe-
rire, præcipitia, & restes habetis.* Tam
ingens erat fidelium numerus ad martyrium
convolantem, ut Proconsul impius tamethi,
& crudelis, rei magnitudine, & novitate
pererterritus, paucis ex illis discruciatis, in
reliquos, ut præcipitia, atque suspendia,
si mori optarent, sibi sponte deligerent, ex-
clamavit. Sub hac etiam persecutione, Ju-
dæorum dux Barchochebas immatissime ex-
agitavit Christianos; ut tradunt Eusebius in Euseb.
Chronico, ann. 17. Adriani, & Justinus S. Justinus
Martyr in orat. ad Antonnum Pium; ubi
ita: *Barchochebas defectionis Judeorum Dux,*
& Princeps solos Christianos ad gravia sup-
plicia, nisi Christum abnegarent, & maledi-
cis incessanter prostrati iussit.

1370 Flavius Dexter in Chronico ad an. Dexter.

Christi 130. & sequentes, plures recenset
Martyres illusterrimos, qui sub Adriano pro
tempore Martyres.

Marcellus Eugenius Toletanorum Episco-
pus, & S. Clementis legatus prope Lute-
rianum jugulatus: & Eusebius Palatinus, &
alii novem, qui pro Christi fide passi sunt

Metellini in Lusitania: & Barcinonæ in Hispania S. Philetus Senator, & La-
da ejus uxor, & filii illius, & alii quin-
quaginta quinque Martyres: Amphylochii in Gallæcia Hispaniæ S. Marina seu Mar-
garita Virgo pro fide Christiana, & pudici-
tia martyrium subiit: obrobrie in eadem

Gallæcia S. Euphemia Virgo: in Portuga-
lia, S. Wilgetortis Virgo. De quibus, de-
que alii multis Martyribus Hispaniensibus,

confuse Bivarum ad Dextrum. Observat
Baroni ad ann. 140. complures Marty-
Bato.

res in hac persecutione interemptos esse,
quorum certi dies passionis sunt in Ecclesias-
ticis tabulis: sed esse inumeros alios, quo-
rum nomina exciderunt. Perit denique cruen-
tissimus hic Imperator gravi diuturnoque im-

L 1 2 plieetus